

ollonipist.ol s.; för knallskott
ollonlår s.
olm [ål'm] s. -en -ar groddjur
olmidjur s.
olog.isk adj. -t -a
olog.isk.het s. -en -er
ollojal adj. -t -a
ollov.andes adv. utan lov,
 olovligen
ollov.lig adj. -t -a
ollov.lig.en adv.
olsmäsa [o'v-] s. (äld.)
 helgondag den 29 juli
olust s.
olust|be.ton.ad adj.
olust.ig adj. -t -a
ollust.ig.het s.
olust|känsla s.
olv.on [ål'v-] s. -et; pl. = växt
olv.on|buske s.
olycka s. -n *olyckor*
olyckas v. *olyckades* råka
 ut för olycka; ha olyckan
 el. oturen att; misslyckas
olyck.lig adj. -t -a
olyck.lig.t.vis adv.
olyck.sal.ig adj. -t -a som
 orsakar olycka el. besvär
olyck.sal.ig.het s.
olycks|barn s. *sambällets o.*
olycks|be.last.ad adj.
olycks|bring.ande adj. oböjl.
olycks|broder s.
olycks|bud s.
olycks|båd.ande adj. oböjl.
olycks|dag s.
olycks|diger adj.
olycks|drabb.ad adj.
olycks|fall s.
olycks|falls|fö.r.sä.kr.ing s.
olycks|falls|risk s.
olycks|frekv.ens s.
olycks|fågel s. (vard.)
 person som lätt råkar ut
 för el. ställer till olyckor
olycks|född adj.
olycks|händ.else s.
olycks|kamr.at s.
olycks|korp s. (bildl.)
olycks|offer s.
olycks|or.sak s.
olycks|plats s.
olycks|pro.fet s.

olycks|pro.fetia s.
olycks|risk s.
olycks|stat.istik s.
olycks|till.bud s.
olycks|till.fälle s.
olycks|varsel s.
olycks|varsl.ande adj. oböjl.
olyckslöde s.
olyd.ig adj. -t -a
olyd.ig.het s.
olyd.nad s.
olympialby [-ym'p-] s.; vid
 olympiska spel
olympiad [-a'd] s. -en -er
 olympiska spel; tidrymd
 av fyra år mellan olymp-
 iska spel i antikens
 Grekland
olympialmäst.äre s.
olympialstadion s., till
¹stadion
olympialtrupp s.
olympier [-ym'p-] s. -n;
 pl. = **1** deltagare i
 olympiska spel **2** forn-
 grekisk gud på Olympen
olympisk [-ym'p-] adj. -t -a
1 som avser olympiad;
olympiska spel; olympiskt
rekord **2** hörande till
 gudavärlden på Olympen;
 himmelsk, gudomlig
olläst adj.
ollåt s. missljud, oljud;
 klagan
ollägen.het s. -en -er nack-
 del, obehag, svårighet
olläg.lig adj. -t -a
olläg.lig.het s.
olläk.bar adj. -t -a
olläk.lig adj. -t -a
olläkt adj.
ollämpl.ig adj. -t -a
ollämpl.ig.het s.
ollämp.or s. pl. (äld.) besvär-
 ligheter
olländ.ig adj. -t -a svårfram-
 komlig; besvärlig att
 odla o. bruka
olländ.ig.het s. -en -er
ollänt adj.; n. =, -a; o.
terräng
ollär.akt.ig adj. -t -a

ollär.akt.ig.het s.
ollärd adj.
olläs.bar adj. -t -a
olläs.bar.het s.
olläs.lig adj. -t -a
olläs.lig.het s.
olläst adj.
ollön.ad adj.
ollön.sam adj.
ollös.bar adj. -t -a
ollös.lig adj. -t -a
ollös.lig.het s.
ollöst adj.
¹o konj. ifall, såframt o.d.;
 huruvida
²o prep. o. adv. *ett bälte om*
livet; om ett ögonblick
strax; göra om ngt för-
ändra el. på nytt göra
ngt; köra om förbi
olmagn.et.isk adj. -t -a
olmak s. -et besvär; obehag
¹olmaka adj. oböjl. o. *handskar*
 som inte hör ihop
²olmaka v. -de vålla besvär;
 o. sig göra sig besvär
omani.er [-a'-] s. -n; pl. =
 inv. i Oman
olman.lig adj. -t -a
olman.lig.het s.
omansk [-a'n-] adj. -t -a
omanska s. -n *omanskor*
 kvinna
omlarbeta v. ^{ru}
omlarbet.äre s.
omlarbet.ning s. -en -ar
olmarker.ad adj.
omiar.rond.er.ing s.
olmasker.ad adj.
olmat.ad adj.
om|be el. **om|bedja** v.; mest i
 passivum
om|bedd adj.
ombedja se *ombe*
om|be.sikta v. ^{ru}
om|be.sikt.iga v.
om|be.sikt.ning s.
om|be.styra v.
om|be.sörja v.
om|be.sörj.ning s.
om|be.tro v. (äld.) *han ombe-*
trodde el. *blev ombetrodd*
uppgiften att göra det